

در باره ی فعالیت در میان زنان کردستان

مصوب کنگره ی نهم کومه له

(تیر_ مرداد ماه ۱۳۸۰، ژوئیه ی ۲۰۰۱)

۱- ستم کشی زن ریشه های تاریخی دارد و ابعاد و اشکال متنوع پوشیده و آشکار آن حتی در پیشرفته ترین جوامع بشری به بقا ادامه داده و علیرغم دست آوردهای فراوان مبارزات آزادی خواهانه ی زنان در راه رهایی از این ستم ها، هنوز مانعی اساسی بر سر راه رشد و شکوفایی انسانی و اجتماعی نیمی از جمعیت بشری در عصر کنونی به شمار می رود.

جنبش مبارزه برای رهایی زنان از ستم جنسی امروزه به یک جنبش فراگیر و پر قدرت در سطح جهانی تبدیل شده است. برابری کامل حقوق زنان و مردان در کلیه ی شئون اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، جنسی و در خانواده امروز به یک خواست و ذهنیت فراگیر در جنبش زنان تبدیل گشته است. تحت تاثیر فعالیت های اجتماعی و آگاه گرانه ی جنبش های مستقل زنان و نیز پژوهش های علمی در قبال زوایای گوناگون زندگی فردی و اجتماعی زنان در جوامع حاضر، از یک سو چهره ی متنوع ستم بر زن و وجود نابرابری ها در مناسبات جاافتاده زنان و مردان بیش از پیش آشکار گردیده و مورد نقد قرار گرفته است، و از دیگر سو بسیاری از جلوه های فرهنگ آزادی خواهانه و مفاهیم فمینیستی از حالت تابو در آمده اند.

۲- رژیم جمهوری اسلامی که بیش از دو دهه قبل در جامعه ی ایران حاکمیت را به دست گرفت، یک جریان ارتجاعی بوده که به ویژه خود را در ضدیت با زنان و دست آوردهای جهان شمول بشری در عرصه های مختلف زندگی و مبارزه ی آنان به جهانیان معرفی کرده است. حکومت اسلامی در ایران زنان را رسماً و قانوناً در موقعیت درجه دو و تابعی از موجودیت مرد و منافعش تعریف کرده است. محرومیت های شغلی، اقتصادی، اجتماعی، هنری و بی حقوقی در امور خانواده، در سایه ی احکام مذهبی به عنوان عامل اصلی

بازتولید آپارتاید جنسی و تحکیم کننده ی فرهنگ و سنت های مردسالارانه، به جزء لایتجزای زندگی زنان در جامعه ایران تبدیل شده است. جریان اصلاح طلب دولتی و فمینیسم اسلامی نیز در امر «اصلاحات» مربوط به مسائل زنان علیرغم هياهو فراوان نه تنها در حراست از سیستم آپارتاید جنسی همکار و شریک جناح راست حکومت بوده، بلکه همواره وسیله ای برای لوث کردن و به بیراهه بردن مبارزات زنان ایران در درافتادن با قوانین زن ستیز حکومت اسلامی بوده اند.

علیرغم تمامی سرکوب ها و محدودیت ها جنبش زنان ایران در داخل و خارج کشور به یکی از نیروهای اجتماعی نقاد و خواهان تغییر در جامعه ی ایران تبدیل شده است. امروز زنان ایران پیشرفت های چشمگیری در عرصه های ادبی، فرهنگی و هنری به دست آورده اند.

۳_ در کردستان علیرغم پیشرفت های کلی، جنبش مستقل و مترقی زنان از دست آوردهای قابل ملاحظه ای برخوردار نیست. سرکوب، خفقان و فضای میلیتاریزه ی مداوم توأم با دیگر فشارهای اجتماعی و سیاسی در این منطقه در مدتی به قدمت بیش از دو دهه مکان ویژه ای در ایجاد چنین وضعیتی داشته است. اگر چه طی این مدت زنان در کردستان همانند سایر نقاط ایران در عرصه های مختلف زندگی، کار، مدرسه، دانشگاه، زندان و میدان های پیکار و مقاومت در جنبش انقلابی کردستان جمهوری اسلامی را به مصاف طلبیده اند و نیروی مؤثر مبارزات آزادی خواهانه ی عمومی بوده اند، اما از دیگر رو تمکین احزاب سنتی دخیل در جنبش ملی _ دمکراتیک در کردستان در مقابل سنت ها و مناسبات عقب مانده ی موجود و توجیه آن تحت عنوان اولویت مبارزه برای حقوق ملی، همراه با رشدنیافتگی وضعیت اقتصادی در کردستان که به موجب آن نیروی وسیعی از زنان از امکان ابراز وجود در مناسبات کاری و اجتماعی محروم مانده اند، از جمله عوامل اصلی بازدارنده در پیشرفت و شکوفایی جنبش زنان کرد بوده اند. در عین حال برجستگی مبارزه مسلحانه در جنبش های ملی در کردستان و صرفاً مردانه بودن این شکل از فعالیت، توأم با فقدان تشکل های توده ای و دمکراتیک و سازمان های زنان، عرصه را بر فعالیت زنان در ظرفیت های گوناگون تنگ تر و محدودتر نموده است.

کومه له به عنوان سازمانده جنبش انقلابی خلق کرد و پرچم دار حقوق و آزادی های دموکراتیک، مدافع پیگیر برابری حقوق زن و مرد و رهایی زنان از وجوه متنوع ستمکشی

در دو دهه‌ی گذشته بوده است. کومه‌له در بیداری سیاسی و آشنایی نسلی از زنان کردستان به حقوق انسانی و اجتماعی خود نقش ارزنده و به جا ماندنی ایفا کرده است. تبلیغ و ترویج روزمره و مستمر ایده‌های پیشرو و رادیکال در زمینه‌ی رهایی زن از ستم و در افتادن با آراء و عقاید کهن و مردسالار بخشی از پراتیک کومه‌له‌اند که در ابعاد اجتماعی تاثیرگذار بوده‌اند. سازمان دهی زنان در نیروی مسلح پیشمرگ کومه‌له برای اولین بار در تاریخ مبارزات مردم کرد، نقطه‌ی عطف مهمی در طرح مساله‌ی زن در جامعه‌ی کردستان بود. مفهوم پیشمرگ زن با نام کومه‌له و مبارزاتش عجین شده است.

با وجود این و علیرغم دست آوردهای باارزش و تاریخی در این عرصه، ما شاهد رکود فعالیت با برنامه و نقشه‌مند کومه‌له در سال‌های اخیر در راستای ارتقای ابعاد اجتماعی مبارزات زنان کردستان، سازماندهی اعتراضات آنان و همچنین ارائه‌ی رهنمودهای لازم برای ایجاد تشکل‌های مناسب زنان بوده‌ایم. حتی در درون تشکیلات و صفوف کومه‌له نیز این رخوت و بی‌توجهی میدان را تا حدود زیادی برای رشد محدودنگری‌ها، تمکین به نیروی عادت و در نیافتادن با جلوه‌های منفی سنت‌گرایی و مردسالاری در خصوص فعالیت رفقای زن باز کرده بود.

الف _ با توجه به موارد فوق‌کنگره‌ی نهم کومه‌له از کمیته‌ی مرکزی منتخب خود و همه‌ی رفقای تشکیلات در هر عرصه و مکانی که مشغول فعالیتند می‌خواهد که با پشتیبانی و حمایت از حرکت‌های مستقل زنان، بدون تنگ‌نظری‌های سازمانی، سنت‌های کومه‌له را در دفاع از حقوق زن با تکیه بر تجارب ارزشمند بیش از دو دهه مبارزه‌ی علنی و توده‌ای ارتقاء بخشیده و تلاش نمایند فعالان کومه‌له و در میان آنان به خصوص رفقای زن به مبارزان پرشور شکل‌گیری یک جنبش رادیکال و مستقل زنان برای برابری و رهایی تبدیل شوند.

ب _ کنگره تلاش و مبارزه برای شکل‌گیری سازمان‌ها و تشکل‌های مستقل و متنوع زنان که هر کدام وظایف معینی را بنا به شرایط و توازن قوای موجود و در راستای پیشبرد خواست‌های جنبش آزادی‌خواهانه‌ی زنان در دستور کار خود قرار می‌دهند، یکی از وظایف مهم زنان مبارز و متعهد می‌شناسد و از فعالان کومه‌له در محل‌های گوناگون می‌خواهد مبارزان زن در این عرصه را تقویت و پشتیبانی نمایند.

ج - کنگره نشر ادبیات و نظرگاه‌های جنبش رادیکال زنان و آشنایی زنان مبارز و پیشرو کردستان را با این مباحث و هم‌چنین انتقال تجارب مبارزات جهانی زنان را ضروری می‌داند و از همه‌ی توانائی‌های موجود می‌خواهد که در این راستا فعال شوند.

د - کنگره همه‌ی واحدهای تشکیلاتی، به‌ویژه فعالان و تشکیلات‌های کومه‌له در شهرهای کردستان را فرا می‌خواند تا زنان مبارز و آزاده را به صفوف خود جلب کنند. در جهت آماده‌سازی رفقای زن برای پذیرش مسئولیت در تشکیلات در همه‌ی واحدهای تشکیلاتی کوشش جدی و اقدام لازم را بنمایند و کمبودهای موجود در فعالیت‌های خود در زمینه‌ی کار زنان را مورد بازبینی مستمر قرار دهند.

ه - کنگره پدیده‌هایی چون قتل‌های ناموسی و خودسوزی‌های زنان را به‌عنوان جلوه‌های مهمی از ستمکشی و بی‌حقوقی زنان تلقی می‌کند و در این رابطه از فعالان کومه‌له در کردستان و همه‌ی زنان و مردان مبارز دعوت می‌کند که تلاش جدی و گسترده‌ای را برای افشای عمق این بی‌حقوقی‌های خشن و تکان‌دهنده، بسیج افکار عمومی علیه آن و نیز کار آگاه‌گرانه در جهت ریشه‌کن کردن این پدیده‌ها به‌عمل آورند.